

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 6ης Δεκεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-269/99,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Carl Kühne GmbH & Co. KG,

Rich. Hengstenberg GmbH & Co.,

Ernst Nowka GmbH & Co. KG

και

Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 590/1999 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1999, για τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής, σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 (ΕΕ L 74, σ. 8),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. Colneric, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύουσα του έκτου τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), J.-P. Puissochet, R. Schintgen και B. Σκουρή, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs

γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- η Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενη από τον R. Schultz-Süchting, Rechtsanwalt,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την B. Muttelsee-Schön και τον A. Dittrich,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Stix-Hackl,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους J. L. Iglesias Buhigues και U. Wölker, επικουρούμενους από τον B. Wägenbaur, avocat,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις των Carl Kühne GmbH & Co. KG, Rich. Hengstenberg GmbH & Co. και Ernst Nowka GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενων από τον T. Volkmann-Schluck, Rechtsanwalt, της Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενης από τον R. Schultz-Süchting, της Γερμανικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από τον A. Dittrich, και της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον J. L. Iglesias Buhigues, επικουρούμενο από τον B. Wägenbaur, κατά τη συνεδρίαση της 31ης Ιανουαρίου 2001,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 5ης Απριλίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 23ης Ιουνίου 1999, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Ιουλίου 1999, το Landgericht Hamburg υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, ένα προδικαστικό ερώτημα ως προς το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 590/1999 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1999, για τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής, σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 (ΕΕ L 74, σ. 8).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκλυσε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, των εταιριών Carl Kühne GmbH & Co. KG, Rich. Hengstenberg GmbH & Co. και Ernst Nowka GmbH & Co. KG (στο εξής: Kühne κ.λπ.) και, αφετέρου, της εταιρίας Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG (στο εξής Jütro), σχετικά με την εκ μέρους της τελευταίας χρησιμοποίηση της ονομασίας «Spreewälder Art» στις κονσέρβες με αγγουράκια διατηρημένα σε ξύδι ή σε άλμη, τις οποίες παράγει η επιχείρηση αυτή.

Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

- 3 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1), αποσκοπεί στη δημιουργία ενός πλαισίου κοινοτικών κανόνων που συνιστούν ένα σύστημα προστασίας των ονομασιών προελεύσεως και των γεωγραφικών ενδείξεων ορισμένων γεωργικών προϊόντων και τροφίμων όταν υπάρχει σχέση μεταξύ των χαρακτηριστικών του οικείου προϊόντος ή τροφίμου και της γεωγραφικής προελεύσεώς του. Ο κανονισμός αυτός προβλέπει, σε κοινοτικό επίπεδο, ένα σύστημα καταχωρίσεως των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως, εξασφαλίζοντας προστασία εντός όλων των κρατών μελών.
- 4 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92 ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) “ονομασία προέλευσης”: το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου:

— που κατάγεται από αυτή την περιοχή, τον συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή

και

- του οποίου η ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά οφείλονται κυρίως ή αποκλειστικά στο γεωγραφικό περιβάλλον που περιλαμβάνει τους φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες, και του οποίου η παραγωγή, η μεταποίηση και η επεξεργασία λαμβάνουν χώρα στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή·

β) “γεωγραφική ένδειξη”: το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου:

- που κατάγεται από την περιοχή αυτή, το συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή

και

- του οποίου μια συγκεκριμένη ποιότητα, η φήμη ή άλλο χαρακτηριστικό μπορούν να αποδοθούν στη γεωγραφική αυτή καταγωγή και του οποίου η παραγωγή ή/και η μεταποίηση ή/και η επεξεργασία πραγματοποιούνται στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή.»

5 Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92, για να δικαιούται προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως (στο εξής: ΠΟΠ) ή προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως (στο εξής: ΠΓΕ) ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο πρέπει να υφίστανται ορισμένα στοιχεία. Τα στοιχεία αυτά απαριθμούνται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού και σ' αυτά περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η περιγραφή του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου, περιλαμβάνοντας τις πρώτες ύλες, η οριοθέτηση της οικείας γεωγραφικής περιοχής, η περιγραφή της μεθόδου

παραγωγής του προϊόντος ή του τροφίμου και τα στοιχεία που αποδεικνύουν τον δεσμό με το γεωγραφικό περιβάλλον ή με τη γεωγραφική προέλευση.

- 6 Ο κανονισμός 2081/92 προβλέπει μια διαδικασία καταχωρίσεως των ΠΟΠ και των ΠΓΕ, που αποκαλείται «συνήθης διαδικασία», παράλληλα με μια λεγόμενη «απλοποιημένη διαδικασία».
- 7 Η συνήθης διαδικασία καταχωρίσεως των ΠΟΠ και των ΠΓΕ διέπεται από τα άρθρα 5 έως 7 του κανονισμού 2081/92. Συνοπτικά, το άρθρο 5 ορίζει ότι η ενδιαφερόμενη οργάνωση υποβάλλει την αίτηση καταχωρίσεως η οποία περιλαμβάνει τα απαιτούμενα στοιχεία στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η οικεία γεωγραφική περιοχή. Κατά την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού, «το κράτος μέλος ελέγχει εάν η αίτηση είναι [δικαιολογημένη] και τη διαβιβάζει στην Επιτροπή μαζί με τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 και τα λοιπά έγγραφα βάσει των οποίων έλαβε τη σχετική απόφαση, εάν κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού». Δυνάμει του άρθρου 6, «εντός προθεσμίας έξι μηνών η Επιτροπή ελέγχει, με εξέταση κατά τους τύπους, εάν η αίτηση καταχώρισης περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 4», εφόσον δε θεωρεί ότι η ονομασία πληροί τους απαιτούμενους όρους για να τύχει προστασίας, προβαίνει σε σχετική δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Το άρθρο 7 ορίζει ότι, εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία της δημοσίευσής αυτής, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβάλει ένσταση κατά της καταχωρίσεως και ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να προβάλει ένσταση κατά της σκοπούμενης καταχωρίσεως αποστέλλοντας δήλωση δεόντως αιτιολογημένη στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ή είναι εγκατεστημένο.
- 8 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92 ορίζει ότι «οι καταχωρημένες ονομασίες προέλευσης προστατεύονται από [...] κάθε αντιποίηση, απομίμηση ή υπαινιγμό, ακόμη και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή του προϊόντος ή εάν η προστατευόμενη ονομασία χρησιμοποιείται σε μετάφραση ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως: “είδος”, “τύπος”, “μέθοδος”, “τρόπος”, “απομίμηση” ή παρόμοιες».

9 Το άρθρο 15 του κανονισμού 2081/92 ορίζει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας καταχωρίσεως των ΠΟΠ και των ΠΓΕ, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επικουρείται από μια επιτροπή αποτελούμενη από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

10 Κατ' εξαίρεση από τη συνήθη διαδικασία, το άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 προβλέπει την απλοποιημένη διαδικασία καταχωρίσεως μιας ΠΟΠ ή ΠΓΕ:

«1. Εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή ποιες από τις νομίμως προστατευόμενες ονομασίες τους ή, στα κράτη μέλη που δεν υπάρχει σύστημα προστασίας, ποιες από τις ονομασίες που έχουν καθιερωθεί με τη χρήση, επιθυμούν να καταχωρίσουν δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

2. Η Επιτροπή καταχωρεί, με τη διαδικασία του άρθρου 15, τις ονομασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οι οποίες συμφωνούν με τα άρθρα 2 και 4. Το άρθρο 7 δεν εφαρμόζεται. Ωστόσο, οι κοινές ονομασίες δεν καταχωρούνται.

[...]»

11 Το άρθρο 18 του κανονισμού 2081/92 ορίζει ότι ο κανονισμός αυτός αρχίζει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η εν λόγω δημοσίευση πραγματοποιήθηκε στις 24 Ιουλίου 1992.

- 12 Κατόπιν εξετάσεως των ονομασιών τις οποίες γνωστοποίησαν τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/96, της 12ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 (ΕΕ L 148, σ. 1). Το παράρτημα του κανονισμού αυτού περιλαμβάνει τον πίνακα των ονομασιών που έχουν καταχωριστεί ως ΠΟΠ ή ως ΠΓΕ δυνάμει του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92.
- 13 Το ως άνω παράρτημα συμπληρώθηκε, μεταξύ άλλων, με τον κανονισμό 590/1999, ο οποίος προσέθεσε, στο μέρος Α, στη θέση «Φρούτα, λαχανικά και δημητριακά», επιμέρους στήλη «Γερμανία», την ΠΓΕ «Spreewälder Gurken» (αγγουράκια του Spreewald).
- 14 Η πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 590/1999 έχει ως εξής:

«Εκτιμώντας ότι για ορισμένες ονομασίες που έχουν γνωστοποιηθεί από τα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 έχουν ζητηθεί συμπληρωματικές πληροφορίες για να εξασφαλισθεί ότι οι ονομασίες αυτές δεν αντιβαίνουν στα άρθρα 2 και 4 του εν λόγω κανονισμού· ότι, από την εξέταση αυτών των συμπληρωματικών πληροφοριών προκύπτει ότι οι ονομασίες αυτές δεν αντιβαίνουν στα εν λόγω άρθρα· ότι, επομένως, είναι αναγκαίο να καταχωρηθούν και να προστεθούν στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής [...]».

Η ακολουθηθείσα διαδικασία για την καταχώριση της ονομασίας «Spreewälder Gurken» ως ΠΓΕ

- 15 Το Spreewald είναι μια περιοχή νοτίως του Βερολίνου, την οποία διασχίζει ο ποταμός Spree. Μεταξύ των πόλεων Lübben και Cottbus, ο ποταμός αυτός σχηματίζει

πολυάριθμες διακλαδώσεις που δημιουργούν ένα εσωτερικό δέλτα το οποίο διαρρέουν μικρότερα ποτάμια. Με διάφορα έργα το προϋπάρχον πυκνό δάσος διαρρυθμίστηκε εν μέρει για καλλιέργεια, δραστηριότητα για την οποία προσφέρεται το προσχωσιγενές έδαφος της πεδιάδας, ο σχηματισμός της οποίας ανάγεται στην περίοδο των παγετώνων. Η κονσερβοποιία λαχανικών, όπως είναι τα διατηρημένα σε ξύδι ή άλμη αγγουράκια, είναι μια δραστηριότητα που ασκείται εκεί από πολλά έτη.

16 Κατά τη διάταξη του αιτούντος δικαστηρίου, η ένωση Spreewaldverein eG, την οποία υποκατέστησε η ένωση Spreewaldverein eV, ζήτησε το 1993 από τις γερμανικές αρχές να υποβάλουν στην Επιτροπή αίτηση καταχωρίσεως της ονομασίας «Spreewälder Gurken» ως ΠΟΠ.

17 Η Επιτροπή δήλωσε ότι έλαβε την αίτηση αυτή της Γερμανικής Κυβερνήσεως βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92 στις 26 Ιανουαρίου 1994. Σύμφωνα με τα σχετικά με την πλήρωση των απαιτούμενων προϋποθέσεων στοιχεία, όπως προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92, που υποβλήθηκαν παράλληλα με την αίτηση:

— η σχετική γεωγραφική περιοχή ήταν «η σχηματισθείσα κατά την περίοδο των παγετώνων κοιλάδα του Spree μεταξύ της βόρειας πλευράς της πόλεως Cottbus και της λίμνης του Neuendorf, κείμενης βορείως της πόλεως Lübben»,

— τα χρησιμοποιούμενα αγγουράκια έπρεπε να προέρχονται στο σύνολό τους από την ως άνω γεωγραφική περιοχή.

18 Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, η Επιτροπή την πληροφόρησε το 1995 ότι ορισμένες ανακοινώσεις βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92 ήταν ατελείς και την κάλεσε να υποβάλει συμπληρωματικά στοιχεία και επιπλέον πληροφορίες. Τότε,

μεταξύ Ιουλίου 1995 και Μαρτίου 1996 η Γερμανική Κυβέρνηση κάλεσε τους περισσότερους από τους ενδιαφερομένους να συμπληρώσουν τα αρχικώς υποβληθέντα έγγραφα.

- 19 Από τη διάταξη του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι, κατόπιν διαφόρων αιτήσεων εκ μέρους της Spreewaldverein eV, οι γερμανικές αρχές τροποποίησαν επανειλημμένα την αρχική αίτηση, έτσι ώστε, τελικά, με το τροποποιημένο σχετικό κείμενο

- εξητείτο η καταχώριση της ονομασίας «Spreewälder Gurken» ως ΠΓΕ,
- ως γεωγραφική περιοχή αναφερόταν «η περιοχή κατά μήκος του Spree μεταξύ Jänschwalde και Dürrenhofe και εντός των ορίων της οικονομικής περιοχής που ορίζεται με αποφάσεις των τοπικών νομοθετικών οργάνων», που αποκαλείται «Wirtschaftsraum Spreewald» (οικονομική ζώνη του Spreewald), με αποτέλεσμα το υπερδιπλασιασμό της γεωγραφικής περιοχής που αναφερόταν στο αρχικό κείμενο,
- το 70 % τουλάχιστον από τα χρησιμοποιούμενα αγγουράκια έπρεπε να προέρχονται από την οριζόμενη γεωγραφική περιοχή.

- 20 Κατά το εθνικό στάδιο της απλοποιημένης διαδικασίας του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92 πολυάριθμοι τρίτοι ενδιαφερόμενοι διατύπωσαν αντιρρήσεις κατά της αιτήσεως καταχώρισεως της ονομασίας «Spreewälder Gurken». Διατείνονταν ότι οι ιδιαίτερες συνθήκες γεωγραφικού χαρακτήρα, καθώς και οι συνδεόμενες με το κλίμα της περιοχής, των οποίες γινόταν επίκληση με την αίτηση, ίσχυαν το πολύ για

το κατά κυριολεξία Spreewald, υπό την έννοια της περιοχής του εσωτερικού δέλτα, και όχι για το σύνολο του Wirtschaftsraum Spreewald και ότι το μεταποιημένο προϊόν δεν έπρεπε να περιλαμβάνει πρώτες ύλες από άλλες περιοχές παραγωγής.

- 21 Η Γερμανική Κυβέρνηση αποφάσισε καταρχάς να εγκαταλείψει την απλοποιημένη διαδικασία και να ακολουθήσει τη συνήθη, άλλαξε όμως γνώμη στη συνέχεια και συνέχισε την απλοποιημένη διαδικασία, που κατέληξε στην καταχώριση της ονομασίας «Spreewälder Gurken» με τον κανονισμό 590/1999.

Η διαφορά της κύριας δίκης

- 22 Η Jütro έχει την έδρα και το εργοστάσιο παραγωγής της στο Jüterborg, πόλη η οποία βρίσκεται εκτός της γεωγραφικής περιοχής της ΠΓΕ «Spreewälder Gurken». Παράγει, μεταξύ άλλων, τις κονσέρβες με αγγουράκια σε ξύδι ή άλμη «Jütro Gurkenfäßchen», οι οποίες διατίθενται στο εμπόριο στο σύνολο της Γερμανίας με τη μνεία «Spreewälder Art» (παρασκευή με τη μέθοδο του Spreewald).

- 23 Οι εταιρίες Kühne κ.λπ. παράγουν κονσέρβες με αγγουράκια σε ξύδι ή άλμη που ανταγωνίζονται τις κονσέρβες της Jütro, ενώ ούτε και τα δικά τους προϊόντα πληρούν τις προϋποθέσεις για να μπορούν να χρησιμοποιούν την ονομασία «Spreewälder Gurken». Οι εταιρίες αυτές άσκησαν αγωγή ενώπιον του Landgericht Hamburg ζητώντας να απαγορευθεί στη Jütro να χρησιμοποιεί την ονομασία «Spreewälder Art» για τις ως άνω κονσέρβες, με την αιτιολογία ότι δεν επιτρέπεται η χρησιμοποίηση ούτε της ονομασίας αυτής δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92, μετά την καταχώριση της ονομασίας «Spreewälder Gurken» ως ΠΓΕ.

- 24 Η Jütro επικαλέστηκε αμυνόμενη το ανίσχυρο του κανονισμού 590/1999, καθόσον αυτός προβλέπει την καταχώριση της ονομασίας «Spreewälder Gurken».

- 25 Με τη διάταξή του περί υποβολής προδικαστικού ερωτήματος το Landgericht Hamburg θεωρεί ότι από την καταχώριση της ονομασίας «Spreewälder Gurken» ανακύπτουν ορισμένα προβλήματα, τα οποία δημιουργούν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κύρος της εν λόγω καταχωρίσεως.
- 26 Υπό τις συνθήκες αυτές το Landgericht Hamburg αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο ο κανονισμός (ΕΚ) 590/1999 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1999, για τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά την ονομασία “Spreewälder Gurken”»;

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Επί της τηρήσεως της εξαμήνης προθεσμίας του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92

- 27 Υπενθυμίζοντας ότι το άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 έταξε στα κράτη μέλη προθεσμία έξι μηνών από της ημερομηνίας ενάξεως της ισχύος του κανονισμού αυτού προκειμένου να ανακοινώσουν στην Επιτροπή τις ονομασίες των οποίων επιθυμούσαν την καταχώριση με την απλοποιημένη διαδικασία, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν οι γερμανικές αρχές τήρησαν εν προκειμένω την ως άνω προθεσμία.

- 28 Συναφώς, πρώτον, διαπιστώνεται ότι η αρχική αίτηση περιήλθε στην Επιτροπή στις 26 Ιανουαρίου 1994 και ότι, επομένως, όπως σημείωσε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 39 των προτάσεών του, υποβλήθηκε πριν από την εκπνοή της εξάμηνης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92.
- 29 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί αν μπορούν να θεωρηθούν βάσιμες οι αμφιβολίες ως προς το κύρος του κανονισμού 590/1999, όπως θεωρεί το αιτούν δικαστήριο, λόγω του ότι η αρχική αίτηση τροποποιήθηκε σημαντικά, και μάλιστα κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου πολλών ετών μετά την εκπνοή της εξάμηνης προθεσμίας.
- 30 Η Jütto υποστηρίζει ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η καταχώριση έπρεπε να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τη συνήθη διαδικασία των άρθρων 5 έως 7 του κανονισμού 2081/92.
- 31 Αντιθέτως, η Γερμανική και η Αυστριακή Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, διατείνονται ότι το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού εφαρμόστηκε ορθά στην υπό κρίση υπόθεση. Υπογραμμίζουν ότι η διάταξη αυτή επιβάλλει μόνο στα κράτη μέλη την υποχρέωση ανακοινώσεως στην Επιτροπή των προς καταχώριση ονομασιών, οπότε η εξάμηνη προθεσμία δεν ισχύει για την προσκόμιση συμπληρωματικών πληροφοριών και την ανακοίνωση τροποποιήσεων όσων πληροφοριών έχουν ήδη διαβιβαστεί.
- 32 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σε αντίθεση με το άρθρο 5 του κανονισμού 2081/92, που προβλέπει ρητά ότι στη συνήθη διαδικασία η αίτηση καταχωρίσεως συνοδεύεται από τα απαιτούμενα στοιχεία, το άρθρο 17 του ίδιου κανονισμού απλώς επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να ανακοινώσουν στην Επιτροπή «ποιες από τις νομίμως προστατευόμενες ονομασίες τους ή, στα κράτη μέλη που δεν υπάρχει σύστημα προστασίας, ποιες από τις ονομασίες που έχουν καθιερωθεί με τη χρήση επιθυμούν να καταχωρίσουν». Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 17 του

κανονισμού 2081/92 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ανακοινώσουν εντός έξι μηνών τα οριστικά στοιχεία και κάθε σχετικό έγγραφο, οπότε κάθε τροποποίηση των αρχικώς υποβληθέντων στοιχείων συνεπάγεται την εφαρμογή της συνήθους διαδικασίας.

- 33 Εξάλλου, όπως παρατήρησε ειδικότερα η Αυστριακή Κυβέρνηση, η ως άνω ερμηνεία του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92 επιρρωννύεται από το γεγονός ότι τα κράτη μέλη των βορείων περιοχών της Ευρώπης δεν τηρούσαν στο παρελθόν μητρώα προστατευομένων ονομασιών, καθόσον η σχετική προστασία εξασφαλιζόταν από τους νόμους περί καταστολής των πράξεων που οδηγούν σε παραπλάνηση του κοινού. Μόνον όταν άρχισε να ισχύει ο κανονισμός 2081/92 ανέκλυψε, για τα κράτη μέλη αυτά, η ανάγκη καταρτίσεως καταλόγου των υφισταμένων ονομασιών και προσδιορισμού τού αν πρόκειται για ΠΟΠ ή για ΠΓΕ. Θα ήταν ελάχιστα ρεαλιστικό να ζητηθεί από τα εν λόγω κράτη μέλη να διαβιβάσουν στην Επιτροπή, εντός έξι μηνών από της ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού 2081/92, όλες τις πληροφορίες και τα έγγραφα που απαιτούνταν για τη λήψη αποφάσεων περί των οικείων καταχωρίσεων, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του χρόνου ο οποίος ήταν αναγκαίος για να μπορέσουν οι ενδιαφερόμενοι να ασκήσουν σε εθνικό επίπεδο τα δικαιώματα που συνδέονταν με τις προβλεπόμενες υπέρ αυτών διαδικαστικές εγγυήσεις.

- 34 Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η τροποποίηση της αρχικής αιτήσεως καταχωρίσεως μετά την εκπνοή της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92 δεν κατέστησε παράνομη την εφαρμογή της απλοποιημένης διαδικασίας.

Επί της δυνατότητας εφαρμογής της απλοποιημένης διαδικασίας στις υπό αμφισβήτηση σε εθνικό επίπεδο αιτήσεις καταχωρίσεως

- 35 Το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει αν η απλοποιημένη διαδικασία μπορεί να εφαρμοστεί όταν τρίτοι προβάλλουν σε εθνικό επίπεδο σοβαρές αντιρρήσεις όσον αφορά την καταχώριση της οικείας ονομασίας, όπως συμβαίνει εν προκειμένω.

- 36 Πράγματι, το δικαστήριο αυτό θεωρεί ότι ο σκοπός της εκφράσεως «ονομασίες που έχουν καθιερωθεί με τη χρήση», που χρησιμοποιείται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92, είναι να καταχωρούνται μόνον οι μη αμφισβητούμενες εντός του οικείου κράτους μέλους ονομασίες. Η απλοποιημένη διαδικασία δεν είναι πρόσφορη για τις περιπτώσεις στις οποίες ανακύπτουν σοβαρά προβλήματα όσον αφορά την καταχώριση, καθόσον, στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, οι ενδιαφερόμενοι δεν έχουν τη δυνατότητα να προβάλλουν τις αντιρρήσεις τους.
- 37 Η Jütro διατείνεται ότι η απλοποιημένη διαδικασία δεν μπορεί να χρησιμοποιείται παρά μόνο για τις ονομασίες οι οποίες είναι πασίδηλο ότι περιλαμβάνονται στις ονομασίες εκείνες που προστατεύονται εντός των κρατών μελών. Όμως, η ονομασία «Spreewälder Gurken», όπως αυτή ορίζεται με τα τροποποιημένα σχετικά στοιχεία, ουδόλως είναι απαλλαγμένη αμφισβητήσεων. Αντιθέτως μάλιστα, πολυάριθμοι τρίτοι προέβαλαν πολλές αντιρρήσεις, αφορώσες ειδικότερα την οριοθέτηση της γεωγραφικής περιοχής.
- 38 Η Επιτροπή διατείνεται ότι το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92 αποκλείει ρητά, στο πλαίσιο της απλοποιημένης διαδικασίας, την εφαρμογή του άρθρου 7 του ίδιου κανονισμού το οποίο παρέχει στους τρίτους τη δυνατότητα να εναντιωθούν σε σχέδιο καταχωρίσεως στο πλαίσιο της συνήθους διαδικασίας. Εντούτοις, κατά την επιχείρηση αυτή, η απλοποιημένη διαδικασία παρέχει επίσης τη δυνατότητα προβολής ενδεχομένων αντιρρήσεων, καθόσον το άρθρο 15 του κανονισμού 2081/92 επιτάσσει να επικουρείται η Επιτροπή, όταν αποφασίζει επί αιτήσεων καταχωρίσεως με βάση την απλοποιημένη διαδικασία, από μια επιτροπή αποτελούμενη από εκπροσώπους των κρατών μελών. Η Επιτροπή εκθέτει ότι άκουσε τη γνώμη της επιτροπής αυτής όταν εξέτασε την αίτηση καταχωρίσεως της ονομασίας «Spreewälder Gurken».
- 39 Η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι υφίσταται διάσταση απόψεων σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά την καταχώριση μιας ονομασίας δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί η απλοποιημένη διαδικασία. Σε τέτοιες περιπτώσεις εναπόκειται στα κράτη μέλη να φροντίζουν ώστε τα ενδιαφερόμενα μέρη να μπορούν να αναπτύσσουν τις απόψεις τους. Εν προκειμένω, η Γερμανική

Κυβέρνηση έλαβε γνώση των αντιρρήσεως των ενδιαφερομένων και εξέτασε προσεκτικά τα ανακύπτοντα ζητήματα. Κατέληξε ωστόσο ότι τα ως άνω προβλήματα δεν εμπόδιζαν την προστασία της ονομασίας «Spreewälder Gurken».

40 Επ' αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εφαρμογή του εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η αίτηση καταχωρίσεως δεν πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο διαφορών σε εθνικό επίπεδο. Πράγματι, η επιβολή μιας τέτοιας προϋποθέσεως, που θα περιόριζε σημαντικά την εφαρμογή της απλοποιημένης διαδικασίας, δεν έχει κανένα έρεισμα στο κείμενο του άρθρου αυτού, αλλ' ούτε και προκύπτει από το σύστημα που θεσπίζει ο κανονισμός 2081/92.

41 Κατά τα λοιπά, η ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στο άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 ουδόλως σημαίνει ότι οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι, οι οποίοι θεωρούν ότι θίγονται τα νόμιμα συμφέροντά τους εξαιτίας της καταχωρίσεως, στερούνται της δυνατότητας να προβάλουν την άποψή τους σύμφωνα με τις αρχές της δικαστικής προστασίας, όπως αυτή απορρέει από το σύστημα του κανονισμού 2081/92 και περιγράφεται στις σκέψεις 57 και 58 της παρούσας αποφάσεως.

42 Συνεπώς, το συμπέρασμα είναι ότι η απλοποιημένη διαδικασία του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92 μπορεί να εφαρμόζεται ακόμα και αν τρίτοι προέβαλαν σε εθνικό επίπεδο αντιρρήσεις για την καταχώριση της οικείας ονομασίας.

Επί των λοιπών στοιχείων που αφορούν την αμφισβήτηση του κύρους της καταχωρίσεως της ονομασίας «Spreewälder Gurken» ως ΠΓΕ

43 Το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 διαδικασία καταχωρίσεως δεν έπρεπε να εφαρμοστεί, όσον αφορά την

ονομασία «Spreewälder Gurken», διότι η εν λόγω ονομασία ούτε προστατευόταν νομίμως ούτε είχε καθιερωθεί με τη χρήση ως γεωγραφική ένδειξη υπό την έννοια του άρθρου αυτού. Δεν προστατευόταν νομίμως διότι δεν υφίστατο στη Γερμανία επίσημο σύστημα νομικής προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων. Δεν έχει καθιερωθεί με τη χρήση κατά τρόπον ώστε να καθίσταται δυνατή η καταχώρισή της βάσει του άρθρου 17 διότι, από αιώνες, προσδιόριζε, για τους καταναλωτές, προϊόντα καλλιεργούμενα στο κατά κυριολεξία Spreewald και όχι προϊόντα προερχόμενα από κάποια ευρύτερη οικονομική περιοχή.

44 Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι η καταχώριση της ονομασίας «Spreewälder Gurken» ως ΠΓΕ ενδέχεται να αντιβαίνει προς τα άρθρα 2 και 4 του κανονισμού 2081/92, δεδομένου ότι, ενόψει της φύσεως του προϊόντος και των προσδοκιών των καταναλωτών, έπρεπε να καταχωριστεί ως ΠΟΠ. Κατά το ως άνω δικαστήριο, η ονομασία «Spreewälder Gurken» σήμαινε για τους καταναλωτές ότι όλα τα αγγουράκια προέρχονταν από το κατά κυριολεξία Spreewald και, κατά συνέπεια, είχαν μιαν ιδιαίτερη ποιότητα. Η ονομασία αυτή δεν εθεωρείτο ως σημείο αναφοράς για τη διαδικασία παραγωγής ή τη σχετική συνταγή.

45 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι, εφόσον τα στοιχεία σχετικά με τη γεωγραφική περιοχή προελεύσεως δεν ανταποκρίνονται προς τις προσδοκίες του καταναλωτή όσον αφορά ένα προϊόν φέρων την ονομασία «Spreewälder Gurken», η καταχώριση της ονομασίας αυτής ως ΠΓΕ θα προσέδιδε κύρος σε έναν τρόπο παραπλανήσεως των καταναλωτών.

46 Η Jütro υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή, όταν εξετάζει αίτηση καταχωρίσεως ονομασίας βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92, πρέπει να εξετάζει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 2 του ίδιου κανονισμού. Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν επιδίωξε να εξακριβώσει αν η υποβληθείσα ονομασία πληρούσε τις προϋποθέσεις αυτές, αλλά αρκέστηκε στο να ακολουθήσει την άποψη της Γερμανικής Κυβερνήσεως, καταχωρίζοντας με τον τρόπο αυτόν αίτηση που δεν πληρούσε τις ως άνω προϋποθέσεις.

- 47 Η Γερμανική και η Αυστριακή Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, παράλληλα με τον ισχυρισμό ότι, επί της ουσίας, η καταχώριση της ονομασίας «Spreewälder Gurken» πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει ο κανονισμός 2081/92, υπογραμμίζουν ότι δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να εξακριβώνει αν μια ονομασία την οποία ανακοινώνει κράτος μέλος έχει καθιερωθεί με τη χρήση, αν το οικείο προϊόν πρέπει να θεωρηθεί ως ΠΟΠ ή ΠΓΕ, ανάλογα με τη φύση του, ή αν η οικεία γεωγραφική περιοχή προσδιορίστηκε ορθά. Τα ζητήματα αυτά υπάγονται στην αρμοδιότητα του ενδιαφερομένου κράτους μέλους. Το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92 επιβάλλει στην Επιτροπή μόνο να εξακριβώνει ότι οι ονομασίες που της ανακοινώνονται βάσει της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου είναι σύμφωνες προς τις επιταγές των άρθρων 2 και 4 του κανονισμού αυτού.
- 48 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η επιχειρηματολογία της Γερμανικής και της Αυστριακής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής στηρίζεται στη σκέψη ότι υφίσταται επιμερισμός αρμοδιοτήτων μεταξύ του κράτους μέλους που υποβάλλει την αίτηση καταχωρίσεως, αφενός, και της Επιτροπής, που αποφασίζει αν πρέπει να προβεί σε καταχώριση, αφετέρου, και ότι απόκειται αποκλειστικά στα κοινοτικά δικαιοδοτικά όργανα, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας της αποφάσεως της Επιτροπής, να ελέγχουν την εκ μέρους της τελευταίας εκτίμηση των σχετικών στοιχείων, την ακρίβεια και τη νομιμότητα των οποίων είναι αρμόδια να εξετάζει.
- 49 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, αν υφίστανται τέτοιοι περιορισμοί των υποχρεώσεων εξακριβώσεως της Επιτροπής στο πλαίσιο διαδικασίας καταχωρίσεως και, κατά συνέπεια, περιορισμοί της εξουσίας ελέγχου των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων.
- 50 Στο πλαίσιο της αλληλουχίας αυτής επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο σύστημα που θεσπίζει ο κανονισμός 2081/92, υφίσταται επιμερισμός αρμοδιοτήτων μεταξύ του ενδιαφερομένου κράτους μέλους και της Επιτροπής.
- 51 Πράγματι, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για καταχώριση σύμφωνα με τη συνήθη ή την απλοποιημένη διαδικασία, η καταχώριση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί

παρά μόνον εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος υποβάλει σχετική αίτηση και γνωστοποιήσει τα συνδεδεμένα με την καταχώριση στοιχεία και τις απαιτούμενες προς τούτο πληροφορίες, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 2081/92.

52 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 5, του κανονισμού 2081/92, εναπόκειται στα κράτη μέλη να εξακριβώνουν αν η αίτηση καταχωρίσεως κατά τη συνήθη διαδικασία δικαιολογείται ενόψει των προϋποθέσεων που προβλέπει ο κανονισμός αυτός. Πράγματι, το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι ένα κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται αίτηση καταχωρίσεως στο πλαίσιο της συνήθους διαδικασίας πρέπει να εξακριβώνει αν η αίτηση αυτή δικαιολογείται και, εφόσον θεωρεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του κανονισμού 2081/92, να τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Εξάλλου, από το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92 προκύπτει ότι, πριν συνεχίσει τη διαδικασία καταχωρίσεως, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφοι 2 έως 4, και στο άρθρο 7 του ως άνω κανονισμού, η Επιτροπή προβαίνει απλώς σε μια τυπική εξέταση προς εξακρίβωση του αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές. Όμως, δεν επιβάλλεται η εφαρμογή άλλων αρχών στο πλαίσιο της απλοποιημένης διαδικασίας.

53 Επομένως, η Επιτροπή μπορεί να λάβει την απόφαση να καταχωρίσει μια ονομασία ως ΠΟΠ ή ως ΠΓΕ μόνον εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος της έχει υποβάλει αίτηση προς τούτο, ενώ μια τέτοια αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί παρά μόνον εάν το κράτος μέλος έχει εξακριβώσει ότι η αίτηση αυτή είναι δικαιολογημένη. Το σύστημα αυτό επιμερισμού των αρμοδιοτήτων εξηγείται ιδίως από το γεγονός ότι η καταχώριση προϋποθέτει την εξακρίβωση της πληρώσεως ορισμένων προϋποθέσεων, πράγμα το οποίο απαιτεί, σε μεγάλο βαθμό, επισταμένη γνώση ειδικών στοιχείων που συνδέονται με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τα οποία μπορούν καλύτερα να εξακριβώσουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού.

54 Στο ως άνω σύστημα επιμερισμού των αρμοδιοτήτων εναπόκειται στην Επιτροπή να εξακριβώνει ιδίως, πριν από την καταχώριση ονομασίας στη ζητούμενη κατηγορία, αφενός, ότι τα σχετικά στοιχεία που συνοδεύουν την αίτηση είναι σύμφωνα προς το άρθρο 4 του κανονισμού 2081/92, δηλαδή ότι περιλαμβάνουν όλες τις απαιτούμενες

πληροφορίες και ότι δεν προδίδουν τη διάπραξη πρόδηλου σφάλματος, και, αφετέρου, ότι βάσει των στοιχείων αυτών η ονομασία πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού 2081/92.

- 55 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι από το γράμμα και το πνεύμα του άρθρου 7 του κανονισμού 2081/92 προκύπτει ότι η δήλωση περί προβολής ενστάσεως κατά της καταχώρισεως δεν μπορεί να προέρχεται από το κράτος μέλος που έχει ζητήσει την καταχώριση και ότι η περί προβολής ενστάσεων διαδικασία του άρθρου 7 του κανονισμού 2081/92 δεν αποσκοπεί στη ρύθμιση των ενστάσεων που έχουν υποβάλει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που έχει ζητήσει την καταχώριση μιας ονομασίας τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κατοικούν ή είναι εγκατεστημένα σ' αυτό το κράτος μέλος (βλ. τη διάταξη της 26ης Οκτωβρίου 2000, C-447/98 P, Molkerei Grossbraunschtein και Bene Nahrungsmittel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-9097, σκέψη 74).
- 56 Κατά τη Jütro, σ' ένα σύστημα επιμερισμού των αρμοδιοτήτων όπως το περιγραφόμενο στις σκέψεις 50 έως 54 της παρούσας αποφάσεως, η δυνατότητα των τρίτων ενδιαφερομένων να αμφισβητούν τη νομιμότητα της καταχώρισεως μιας ονομασίας ως ΠΟΠ ή ως ΠΓΕ περιορίζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μη λαμβάνεται υπόψη το έννομο συμφέρον τους να ζητήσουν δικαστικό έλεγχο. Έτσι, διατείνεται ότι δεν έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει, σε εθνικό επίπεδο, την πράξη την οποία συνιστά η αίτηση καταχώρισεως.
- 57 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι η απαίτηση υπάρξεως δικαστικού ελέγχου απορρέει από τις κοινές στα κράτη μέλη συνταγματικές παραδόσεις και έχει παγιωθεί με τα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (αποφάσεις της 3ης Δεκεμβρίου 1992, C-97/91, Oleificio Borelli κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-6313, σκέψη 14, και της 11ης Ιανουαρίου 2001, C-1/99, Kofisa Italia, Συλλογή 2001, σ. I-207, σκέψη 46, και C-226/99, Siples, Συλλογή 2001, σ. I-277, σκέψη 17). Ο έλεγχος αυτός πρέπει να εξασφαλίζεται, επίσης, όσον αφορά πράξεις όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης αίτηση καταχώρισεως, που αποτελεί αναγκαίο στάδιο της διαδικασίας εκδόσεως κοινοτικής πράξεως, εφόσον οι κοινοτικές αρχές δεν διαθέτουν σχετικά με την πράξη αυτή παρά μόνον περιορισμένα ή ανύπαρκτα περιθώρια εκτιμήσεως (βλ., επ' αυτού, την προαναφερθείσα απόφαση Oleificio Borelli κατά Επιτροπής, σκέψεις 9 επ.).

- 58 Επομένως, εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια να αποφαινόνται επί της νομιμότητας αιτήσεως καταχωρίσεως μιας ονομασίας, όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, υπό τις αυτές προϋποθέσεις ελέγχου που ισχύουν για κάθε οριστική πράξη η οποία, εκδιδόμενη από την ίδια εθνική αρχή, μπορεί να θίξει δικαιώματα τρίτων στηριζόμενα στο κοινοτικό δίκαιο και, συνεπώς, να θεωρούν παραδεκτή προσφυγή ασκούμενη προς τούτο, έστω και αν οι εσωτερικοί δικονομικοί κανόνες δεν προβλέπουν τέτοια προσφυγή σε παρόμοιες περιπτώσεις (βλ., προς τούτου, την προαναφερθείσα απόφαση *Oleificio Borelli* κατά Επιτροπής, σκέψη 13).
- 59 Δεύτερον, και ενόψει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να εξεταστεί καθένα από τα στοιχεία που επικαλείται το αιτούν δικαστήριο προκειμένου να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή εκτέλεσε ορθά εν προκειμένω την αποστολή της όσον αφορά την εξακρίβωση της τηρήσεως των προϋποθέσεων που θέτει ο κανονισμός 2081/92.
- 60 Όσον αφορά το αν η ονομασία «*Spreewälder Gurken*» είχε καθιερωθεί με τη χρήση, υπό την έννοια του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εν λόγω εκτίμηση αποτελεί μέρος της εξετάσεως στην οποία πρέπει να προβαίνουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, υπό τον έλεγχο, ενδεχομένως, των εθνικών δικαστηρίων, πριν από την κοινοποίηση στην Επιτροπή της αιτήσεως καταχωρίσεως. Καθόσον από την εκ μέρους των αρμόδιων γερμανικών αρχών εκτίμηση δεν διαφαίνεται διάπραξη προδήλου σφάλματος, η Επιτροπή μπορούσε πράγματι να καταχωρίσει την ονομασία «*Spreewälder Gurken*» σύμφωνα με την απλοποιημένη διαδικασία.
- 61 Όσον αφορά την καταχώριση της ονομασίας «*Spreewälder Gurken*» ως ΠΓΕ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, προς εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92, σε αντίθεση με το στοιχείο α', της ίδιας διατάξεως, ένα τρόφιμο μπορεί να θεωρηθεί ότι προέρχεται από συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή λόγω του γεγονότος ότι υφίσταται μεταποίηση ή επεξεργασία στην εν λόγω περιοχή, έστω και αν οι πρώτες ύλες παράγονται αλλού.

- 62 Επομένως, η Επιτροπή μπορούσε πράγματι να καταχωρίσει την ονομασία «Spreewälder Gurken» ως ΠΓΕ εφόσον οι αρμόδιες γερμανικές αρχές θεωρούσαν ότι το προϊόν υπαγόταν στην κατηγορία αυτή, σύμφωνα με τη φύση του, ενώ παράλληλα οι σχετικές με το προϊόν πληροφορίες δεν ανέφεραν ότι όλες οι πρώτες ύλες προέρχονταν από τη σχετική γεωγραφική περιοχή.
- 63 Όσον αφορά την οριοθέτηση της γεωγραφικής περιοχής, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εκτίμηση αυτή αποτελεί μέρος της εξέτασεως στην οποία οφείλουν να προβαίνουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές υπό τον έλεγχο, ενδεχομένως, των εθνικών δικαστηρίων. Καθόσον από την εκ μέρους των αρμόδιων εθνικών αρχών εκτίμηση δεν διαφαίνεται διάπραξη προδήλου σφάλματος, η Επιτροπή μπορούσε πράγματι να καταχωρίσει την ονομασία «Spreewälder Gurken» όσον αφορά τη γεωγραφική περιφέρεια που προσδιοριζόταν με τα συμπληρωματικά στοιχεία.
- 64 Ενόψει του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να δοθεί στο αιτούν δικαστήριο η απάντηση ότι από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 590/1999, καθόσον με αυτόν καταχωρίζεται η ονομασία «Spreewälder Gurken».

Επί των δικαστικών εξόδων

- 65 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Αυστριακή και η Γερμανική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 23ης Ιουνίου 1999 το Landgericht Hamburg, αποφαίνεται:

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 590/1999 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1999, για τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής, σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92, καθόσον με αυτόν καταχωρίζεται η ονομασία «Spreewälder Gurken».

Colneric

Gulmann

Puissochet

Schintgen

Σκουρής

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Δεκεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος του έκτου τμήματος

R. Grass

F. Macken